

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ – ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

5

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ – ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἡ ἐπ’ ἀναδείξει Μητροπολίτου Κωνσταντίας – Ἀμμοχώστου Ἐκλογικὴ Συνέλευσις συνῆλθε τὴν 9ην π.μ. ὥραν τῆς Παρασκευῆς, 11ης Μαΐου 2007, ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Μητροπολῖται Πάφου, Κιτίου, Κυρηνείας, Λεμεσοῦ καὶ Μόρφου καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος καὶ Κύκκου ἔλαβον θέσεις ἐν τῷ βάθει τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ, ἀπέναντι δ’ αὐτῶν ἐκάθησαν οἱ ἡγούμενοι, οἱ βαθμοῦχοι κληρικοί καὶ οἱ αἵρετοὶ γενικοὶ ἀντιπρόσωποι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Ἐπὶ τραπέζης, κειμένης πρὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Ἀρχιερέων, ἦσαν προτεθειμένα τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ πρὸς τὸ ἀριστερόν αὐτῆς ἄκρον εὕρισκετο ἡ κάλπη τῆς ψηφοφορίας. Παρά τὴν αὐτὴν δέ τράπεζαν ὑπῆρχε μικροτέρα τράπεζα, περίξ τῆς ὁποίας ἐκάθησαν οἱ γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως: ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Μάριος Δημητρίου καὶ οἱ κ.κ. Ἀνδρέας Μιτσίδης καὶ Ἰωάννης Χαριλάου.

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ἀνεγνώσθη ἐν ἀρχῇ ὁ Κατάλογος τῶν μελῶν αὐτῆς:

Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος, Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Κυρηνείας Παῦλος, Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος, Μητροπολίτης Μόρφου Νεόφυτος, Χωρεπίσκοπος Σαλαμῖνος Βαρνάβας (ἐκπροσωπούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου), Χωρεπίσκοπος Τριμυθοῦντος Βασίλειος, Ἐπίσκοπος Κύκκου Νικηφόρος, Ἐψηφισμένος Ἡγούμενος Μονῆς Μαχαιρᾶ Ἐπιφάνιος, Ἡγούμενος Μονῆς Ἀγίου Νεοφύτου Λεόντιος, Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος Παπαφώτης, Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Χατζηουρανίου, Ἀρχιμανδρίτης Γαβριήλ Σιόκουρος, Πρωτοπρεσβύτερος Εὐέλθων Χαραλάμπους, Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Νικολάου.

Πρωτοπρεσβύτερος Ἀντώνιος Καλογήρου, Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Ἰωάννου, Πρωτοπρεσβύτερος Εὐαγόρας Καλλῆς, Οἰκονόμος Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Καζέλας, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Παπασεραφεῖμ, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Χριστοδούλου, Οἰκονόμος Ἀντώνιος Ἰωάννου, Οἰκονόμος Γεώργιος Ἀριστείδου, Οἰκονόμος Ἰάκωβος Παναγιώτου, Οἰκονόμος Χρυσόστομος Κωνσταντίνου, Πρεσβύτερος Ἀνδρέας Θεμιστοκλέους, Πρεσβύτερος Ἡρακλείδης Ξιοῦρος, Πρεσβύτερος Λάμπρος Παπαϊωάννου, Πρεσβύτερος Μάμας Παπαμιχαήλ, Πρεσβύτερος Χαραλάμπος Νικολάου, Πρεσβύτερος Χρῖστος Γιώργαλλος.

Ἀλέξης Γαλανός, Ἀνδρέας Βίτης, Ἀνδρέας Εὐαγγέλου, Ἀνδρέας Μουσκάλλης, Ἀνδρέας Σιαπάννης, Ἀντώνιος Τσόκκος, Γεώργιος Βαρνάβας, Γεώργιος Γεωργίου, Γεώργιος Κάκκουρας, Γεώργιος Νέος, Δημήτριος Μακρίδης, Ἐλευθέριος Χριστοφόρου, Εὐσεβία Ἀδάμου, Ζαχαρίας Παναγιώτου (ἀπών), Θεόφιλος Θεοφίλου, Ἰάκωβος Γιακουμῆ, Κυριακή Χατζηζαχαρία, Κυριακός Χατζηγιάννης, Κωνσταντῖνος Καραγιάννης, Λάμπρος Παπᾶς, Μᾶρκος Πάσιμ, Μαυρίκκος Μαυρουδῆς, Μηνᾶς Μηνᾶ, Μιχαήλ Πήλικος (ἐκπροσωπούμενος ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Γρηγορίου), Παναγιώτης Εὐσταθίου, Παναγιώτης Παπαγεωργίου, Πέτρος Πέτρου, Ρένος Κωνσταντίνου, Σταῦρος Εὐαγόρου, Στυλιανός Ἡροδότου, Σωτήριος Σαμψών, Σωτηρούλα Χαραλάμπους, Χριστόφορος Κουμπάρου.

Ἐπικολούθησεν ἡ Ἐναρκτήριος Προσευχή, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησε τὴν Ἐκλογικὴν Συνέλευσιν, κηρύξας καὶ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, διὰ τῶν ἑξῆς:

«Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμολογιώτατοι Ἡγούμενοι καὶ Βαθμοῦχοι Κληρικοί,

Εὐλαβέστατοι καὶ Ἐντιμότατοι Κληρικοί καὶ Λαϊκοὶ Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι,

Κατὰ τὴν, εὐδοκίᾳ τοῦ Παναγάρχου καὶ Πανσόφου Θεοῦ, ἄνθοδον ἡμῶν εἰς τὸν Ἀγιώτατον Ἀρχιεπισκοπικόν Θρόνον τῆς Ἀποστολικῆς καὶ Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐξηγγείλαμεν καὶ τὴν πρόθεσιν ἡμῶν ὅπως, «διὰ τὴν ὅσον τό δυνατόν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς πνευματικῆς καταρτίσεως αὐτῶν», διευρύνωμεν, «μέ τὴν σύμφωνον γνώμην καὶ τὴν βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν Ἱεραρχῶν», τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἀρχικὴ πρόθεσις ἡμῶν ἦτο, ὡς ἐξ ἄλλου τοῦτο ἐλέχθη τότε ὑφ' ἡμῶν, ἡ διεύρυνσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἀρχίσῃ νὰ πραγματοποιηθῇ μετὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἐπειδὴ, ὅμως, ἀντελήφθημεν, ὅτι ἡ τροποποίησις τούτου θὰ ἐβράδυνεν ἐπὶ πολὺ, εἰσηγήθημεν εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον καὶ αὕτη κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς δεκάτης ἐνάτης Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐνέκρινεν, ὅπως προβῶμεν ἀμέσως εἰς τὴν αὔξησιν εἰς ἀριθμὸν τῶν Ἐπισκοπικῶν Περιφερειῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν οὕτω πως δημιουργηθησομένων νέων τοιούτων διὰ τῆς προκηρύξεως ἐκλογῶν Ποιμένων αὐτῶν βάσει τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου.

Μεταξύ τῶν δημιουργουμένων νέων Μητροπόλεων εἶναι καὶ ἡ τῆς Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ἥτις θὰ ἔχῃ ὡς ἔδραν τὴν πόλιν τῆς Ἀμμοχώστου καὶ μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῆς ὡς προσωρινήν τοιαύτην τό Παραλίμνι. Ὁ προϊστάμενος δ' αὐτῆς Ἀρχιερεὺς θὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ «Μητροπολίτου Κωνσταντίας καὶ Προέδρου Ἀμμοχώστου».

Συντελεσθείσης ἤδη τῆς προεκλογικῆς διαδικασίας, καὶ γενομένων πάντων τῶν νομίμων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, προνοίᾳ καὶ φροντίδι

ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον ἐν τῇ Συνοδικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ, ἵνα, ὡς Ἐκλογικὴ Συνέλευσις, προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς νεοσυσταθείσης ταύτης Μητροπόλεως διὰ τῆς ἀναδείξεως Μητροπολίτου καὶ πνευματικοῦ αὐτῆς Ποιμένος.

Εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου συνελθόντες, ἃς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς βαρείας εὐθύνας, τὰς ὁποίας συνεπάγεται τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα, καὶ τὰ ὑψηλά καθήκοντα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχη ἰδίως ὁ νέος Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου.

Γενικῶς εἰπεῖν πολυσχιδές εἶναι τὸ ἔργον τῆς Ἐπισκοπείας. Δέν πρέπει νὰ περιορίζηται τοῦτο μόνον εἰς τὸν θρησκευτικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν τομέα, ὅπου ἄπλετον πρέπει νὰ διαχέται «τό φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον» (Ἰωάν. 1, 9), ἀλλὰ πρέπει τοῦτο νὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν τομέα.

Ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου δέν πρέπει νὰ δίδῃ ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς βλεφάροις αὐτοῦ νυσταγμόν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις αὐτοῦ (Πρβλ. Ψαλμ. 131, 4), ἀλλὰ νὰ ἀναλογίζεται καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα, ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Μητροπολιτικῆς αὐτοῦ Περιφερείας εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν στυγνὴν τουρκικὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν καὶ ὅτι τὰ περισσότερα μέλη τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ εἶναι ἐκτοπισμένα καὶ περιφέρονται, οὐχὶ ὡς κύριοι καὶ αὐθένται εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν, ὡς ἦσαν, καὶ ὡς ἔδει νὰ εἶναι, ἀλλ' ὡς πάροικοι καὶ πλάνητες ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, κομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ πλῆθος ἀτομικῶν, οἰκογενειακῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων.

Ἡ ἐπίγνωσις ὅλων τῶν καθηκόντων τούτων, ἅτινα θὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ τῆς αὔριον ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ἃς εἶναι ρυθμιστὴς τῶν σκέψεων πάντων τῶν μελῶν τῆς παρούσης Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἐκλογικοῦ ἡμῶν ἔργου.

Ἐπικαλούμενοι δέ τὸν φωτισμόν τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος πρὸς ὀρθὴν καὶ ἐπωφελῆ ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν τούτου, κηρύττομεν τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἀνάδειξιν Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως».

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως, καταστρωθέν ἐν τῷ Κώδικι τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τό Ὑπόμνημα τῆς παρούσης ἐκλογῆς μέχρι τῆς φράσεως «προβᾶσα εἰς ἐκλογήν», μεθ' ὃ ἤρξατο ἡ μυστική ψηφοφορία κατὰ τὰ ὑπό τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν προβλεπόμενα. Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας, ἔγινεν ἡ διαλογή τῶν ψήφων ὑπό μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀπαντες, ἐκτός ἐνός, ὁ ὁποῖος ἔρριψε λευκόν ψηφοδέλτιον, ἐψήφισαν ὡς Μητροπολίτην Κωνσταντίας – Ἀμμοχώστου τόν Χωρεπίσκοπον Τριμυθοῦντος Βασιλείου. Ἐπὶ τούτῳ δέ συνεπληρώθη τό

Ὑπόμνημα

ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς Μητροπολίτου

Κωνσταντίας – Ἀμμοχώστου

τοῦ Χωρεπισκόπου Τριμυθοῦντος Βασιλείου

Τῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, συσταθείσης τῇ δεκάτῃ ἐνάτῃ τοῦ μηνός Μαρτίου τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους Μητροπόλεως Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου Ποιμένος γνησίου ἐπιδεομένης, γενομένων πάντων τῶν νομίμων προνοίᾳ καὶ φροντίδι τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Χρυσοστόμου τοῦ Β', συνωδά τοῖς θεσμίσις τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐνεργοῦντος, συνῆλθεν ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς σήμερον, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ καὶ μηνός Μαΐου ἐνδεκάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους, ἡ παροῦσα Ἐκλογικὴ Συνέλευσις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, παρεδρευόντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πάφου Γεωργίου, Κιτίου Χρυσοστόμου, Κυρηνείας Παύλου, Λεμεσοῦ Ἀθανασίου καὶ Μόρφου Νεοφύτου καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος Βασιλείου καὶ Κύκκου Νικηφόρου, καὶ συνεδρευόντων τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἐψηφισμένου Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μαχαρᾶ Ἐπιφανίου καὶ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀγίου Νεοφύτου Λεοντίου, τῶν δύο βαθμούκων κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Βασιλείου Παπαφώτῃ καὶ Γρηγορίου Χατζνουρανίου, τοῦ βαθμούκου κληρικοῦ τῆς Μητροπόλεως Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρί-

του Γαβριήλ Σιόκουρου, καί τῶν δύο βαθμούχων κληρικῶν ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου τῶν Αἰδεσιμολογιωτάτων Πρωτοπρεσβυτέρων Εὐέλθοντος Χαραλάμπους καί Βασιλείου Νικολάου, πρὸς δέ καί τῶν νενομισμένων αἰρετῶν τοῦ ποιμνίου Γενικῶν Ἀντιπροσώπων, κληρικῶν τε καί λαϊκῶν, καί μετὰ τὴν ἐπίκλησιν τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος προβᾶσα εἰς ἐκλογὴν ἀνέδειξε διὰ ψήφων ἐξήκοντα καί τεσσάρων (64) ὡς Ἐψηφισμένον Μητροπολίτην Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου τὸν Θεοφιλέστατον Χωρεπίσκοπον Τριμυθοῦντος κύριον Βασίλειον, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καί κεκοσμημένον ὑφ' ἀπάντων τῶν προσόντων, τῶν εἰς ποιμένα ἄρμοζόντων τῆς λογικῆς τοῦ Χριστοῦ ποίμνης.

Εἰς βεβαίωσιν δέ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καί ὑπόμνησιν συνετάχθη καί κατεγράφη ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἥδε ἡ πρᾶξις σήμερον, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆ καί μηνὸς Μαΐου ἐνδεκάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ καί ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

Ὑπογραφέντος τοῦ ὡς ἄνω Ὑπομνήματος ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ὁ ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου νύχαρίστηκε διὰ τῶν ἐξῆς:

«Μακαριώτατε,

Αἰσθάνομαι ἰδιαίτερη συγκίνηση γιὰ τὴν πράξη αὐτὴ τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Μητροπολίτη τῆς Μητροπόλεως Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου. Ἐπιτρέψατέ μου πρῶτα νὰ εὐχαριστήσω καί νὰ δοξολογήσω τὸν Θεὸ γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ δωρεὰ ποὺ μοῦ προσφέρει σήμερα καί νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ νὰ μέ ἐνισχύει σ' αὐτὴ μου τὴ διακονία, ἐπειδὴ γνωρίζω πόσο ἀδύναμος αἰσθάνομαι σ' αὐτὴ τὴ θεία κλήση. Εὐχομαι, ὅπως ἡ Θεία Χάρη, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, καταστήσει καί ἐμὲ ἱκανὸ ἐργάτη τοῦ Θεοῦ θελήματος.

Εὐχαριστῶ, ὅμως, καί ἐσᾶς, Μακαριώτατε, καθὼς καί τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη σας νὰ μοῦ ἀναθέσετε τὴ διαποίμανση τῆς νεοσυσταθείσας

αὐτῆς Μητροπόλεως. Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, πάντα τὰ μέλη τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ σώματος, τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδρίτες, τοὺς Βαθμούςκους Κληρικούς καὶ τοὺς Γενικούς Ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, κληρικούς καὶ λαϊκούς, πού μέ τή ψῆφο τους ἀναλαμβάνω τό ἔργο αὐτό τῆς σιρατευομένης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἔχοντας κατά νοῦν τό τοῦ Ἀποστόλου, ὅτι «οὐκ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τήν τιμήν, ἀλλά καλούμενος ὑπό τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καί ὁ Ἀαρών» (Ἑβρ. 5, 4), ἀποδέχομαι τήν κλήση καί ἐκλογή αὐτή καί ἐπικαλοῦμαι τίς εὐχές καί τίς προσευχές ὄλων σας καί ὄλων τῶν προκεκοιμημένων πνευματικῶν μου Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα γιά νά μέ ἐνισχύει ὁ Θεός στή νέα μου διακονία.

Παρέχω τή διαβεβαίωση, κατά τήν ἐπίσημη αὐτή ὥρα, ὅτι θά ἀναλώσω ἑαυτόν γιά τήν ἐπιτέλεση τόσο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ, ὅσο καί τοῦ Ἐθνικοῦ χρέους καί καθήκοντός μου, γιά νά ἀνταποκριθῶ στίς προσδοκίες τίς δικές σας καί τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς Μητροπόλεως, τῆς ὁποίας ἀναλαμβάνω τήν διαποίμανση. Πρός τοῦτο ἐπικαλοῦμαι καί τή χάρη τοῦ Παρακλήτου Ἀγίου Πνεύματος καί τίς πρεσβεῖες τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου».

Εὐθύς δ' εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκήρυξε περατωθέν τό ἔργον τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, χαρμόσυνοι δέ κωδωνοκρουσαί ἐχαιρέτισαν τήν ἐκλογήν.

6

Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ – ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Κρουομένων τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Ἀρχιερεῖς κατήλθον ἐν πομπῇ εἰς τόν καθεδρικόνα ναόν τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί, εἰσελθόντες εἰς αὐτόν διά τῆς νοτίας θύρας, κα-

πυθύνθησαν εἰς τό ἱερόν βῆμα διά τήν ὑπογραφήν τῆς Κανονικῆς Πράξεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Βασιλείου.

Τῆς τελετῆς προέστη ὁ Α΄ τῇ τάξει Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος, ὁ δέ Β΄ τῇ τάξει Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος ἀνέγνωσεν ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης τήν Κανονικήν Πράξιν τῆς ἐκλογῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπεγράφη αὕτη ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Αὕτη δ' εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Κανονική Πράξις
ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς Μητροπολίτου
Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου

τοῦ Χωρεπισκόπου Τριμυθοῦντος Βασιλείου

Τῆς νεοσυσταθείσης Μητροπόλεως Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Ποιμένος γνησίου ἐπιδεομένης, ἡμεῖς, οἱ τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἀποτελοῦντες Ἀρχιερεῖς, συνελθόντες ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ Ναῷ τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν Λευκωσίᾳ, σήμερον, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ καί μῆνος Μαΐου ἐνδεκάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ καί ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους, ἐψηφίσαμεν, ἄξιον καί ἡμεῖς εὐρόντες, τόν ὑπό τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ ἐκλεγέντα Θεοφιλέστατον Χωρεπίσκοπον Τριμυθοῦντος κύριον Βασίλειον, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καί τῆς ὑψηλῆς ταύτης καί λαμπρᾶς ποιμαντορικῆς λειτουργίας κατάλληλον.

Ἐφ' ᾧ καί ἐγένετο ἥδε ἡ Κανονική Πράξις, ὑπογραφεῖσα μὲν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν χειρί, καταστρωθεῖσα δ' εἰς ὑπόμνησιν ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ο ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
† Ο ΚΙΤΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ο ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΠΑΥΛΟΣ
† Ο ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
† Ο ΜΟΡΦΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ
† Ο ΚΥΚΚΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

7.

**ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

Μετά ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξῆλθον εἰς τόν κυρίως ναόν καί κατέλαβον τά ἐν αὐτῷ στασίδια αὐτῶν.

Κληθεῖς, ἐν τῷ μεταξύ, διά τοῦ Λαμπαδούχου καί προηγουμένου τούτου, κατῆλθεν ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης, φέρων ἐγκόλπιον καί ἐπανωκαλύμμαυχον. Εἰσελθὼν δέ διά τῆς νοτίας θύρας τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ἡσπάσθη τήν δεξιάν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί εἰσῆλθεν εἰς τό ἱερόν βῆμα διά τήν τελετήν τοῦ Μηνύματος.

Τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου ἵσταμένου ἔμπροσθεν τῆς Ὠραίας Πύλης, προσῆλθεν ὁ Λαμπαδοῦχος καί ἀνήγγειλεν αὐτῷ τήν ἐκλογήν αὐτοῦ ὡς ἀκολουθῶς: «Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ ἐκλεξαμένων τήν Ὑμετέραν Θεοφιλίαν Μητροπολίτην Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ἐντολῇ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κυρίου Χρυσοστόμου, εὐαγγελίζομαι σοι τήν ἐκλογήν ταύτην».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης ἀνέγνωσε τήν νενομισμένην Εὐχαριστίαν, προϋπογράψας ταύτην ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Αὕτη δέ εἶχεν ὡς ἀκολουθῶς:

«Εὐγνωμόνως ἐνωτισθεῖς τό ἄγγελμα τῆς, Θεοῦ συγκαταβάσει, ἐκλογῆς μου ὡς Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, εὐχαριστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, τοῖς Σεβασμιωτάτοις καί Θεοφιλεστάτοις Ἀρχιερεῦσι καί Συνοδικοῖς, τοῖς Πανοσιολογιωτάτοις καί Αἰδεσιμολογιωτάτοις Ἡγουμένοις καί Βαθμούχοις Κληρικοῖς, τοῖς εὐλαβεστάτοις καί ἀξιότιμοις Γενικοῖς Ἀτιπροσώποις ἐπὶ τῇ περὶ ἐμοῦ εὐμενεῖ κρίσει καί ψήφῳ.

Κλίνων τόν αὐχένα καί ἀποδεχόμενος τήν ἐκλογήν, ἐξαιτοῦμαι τὰς εὐχὰς Ὑμῶν πρὸς τόν Οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα καί Κυβερνήτην, ὅπως φωτίζη με, καθοδηγῇ καί ἐνισχύῃ πρὸς εὐδόκι-

μον ἐκπλήρῳσιν τοῦ ἱερωτάτου καθήκοντος καί δικαίῳσιν τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

11 Μαΐου 2007.

† Ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης
Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ».

Εἶτα ἀνῆλθον πάντες ἐν πομπῇ εἰς τό Μέγα Συνοδικόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου ἐδέχθη τās συγχαρητηρίους εὐχάς τῶν παρισταμένων.

8

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἡ τελετή τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Βασιλείου ἐγένετο τήν ἐπομένην, 12ην τοῦ μηνός Μαΐου, κατά τήν προκαθορισθεῖσαν ὥραν, μετὰ τῆς προσηκούσης μεγαλοπρεπείας καί τάξεως, ἐν τῷ ἐν Παραλιμνίῳ ἱερῷ ναῷ Ἀγ. Γεωργίου.

Κατά τήν τελετήν προσεφώνησε τόν νέον Μητροπολίτην ὁ Μακαριώτατος ὡς ἀκολούθως:

«Σεβασμιώτατε καί λίαν ἡμῖν ἀγαπητέ καί περισπούδαστε ἀδελφέ Μητροπολίτα Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειε,

Εἶν εὐλογημένο καί δεδοξασμένο τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, διότι ἐπέβλεψε ἐπὶ σέ καί ἰδοῦ, ὅτι ἡ ἀγάπη Του, ἡ ὁποία ἐκ κοιλίας μητρὸς καθοδηγεῖ τά βήματά Σου, Σέ καθιστᾷ ἀπό σήμερον Μητροπολίτη τῆς πάλαι ποτέ διαλαμπράς ἀποστολικῆς ταύτης Μητροπόλεως καί καθίστασαι μέ τόν τρόπο αὐτό διάδοχος τοῦ μεγάλωνυμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας Ἐπιφανίου.

Χαρά ἀνεκκλάλητη πλημμυρίζει τίς ψυχές καί τίς καρδίες ὅλων

τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου γιά τήν ἐγκαθίδρυσή Σου, καθώς καί τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Σου, διότι στό πρόσωπό Σου βρῆκε τόν καλό ποιμένα, τό δεξιό οἰακοστρόφο καί τό σθεναρό διεκδικητή τῶν ἐθνικῶν δικαίων καί δικαιωμάτων του.

Ἡ εὐρεῖα καί βαθύτατη μόρφωσή σου, ἡ ἐκκλησιαστική καί ἡ θύραθεν Παιδεία σου, πού κοσμοῦν τό πρόσωπό σου, ἐγγυῶνται μία ἀγλαόκαρπη ἀρχιερατική ποιμαντορία στόν πνευματικό τοῦτο ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας.

Ἡ ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἀπό τοῦ 12ου αἰῶνος στερεῖται ὀλοκληρωμένης Συνόδου αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, λόγῳ τῆς καταργήσεως ταύτης ὑπό τῶν Λατίνων κατακτητῶν. Οὕτω, ἐπί ὀκτώ ὀλοκλήρους αἰῶνας ἡ ἔνδοξη καί ἀποστολική αὐτή Μητρόπολη, τήν ὁποῖαν ἐκλέϊσε καί ἐλάμπρυνε ἡ μεγάλη θεολογική μορφή τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου, ἔπαυσε νά ὑφίσταται, ὑποβιβασθεῖσα σέ ἀπλῆ Ἐπισκοπή. Καί ἔτσι, ἡ Ἀμμόχωστος, ἡ πλέον δυναμική καί ἀναπτυσσόμενη πόλη τῆς Κύπρου, δέν εἶχε τή δυνατότητα τῆς αὐτοτέλειας καί τῆς πνευματικῆς τῆς διαποίμανσης, ὅπως συνέβαινε μέ ἄλλες ὑποδεέστερες πόλεις τῆς νήσου μας.

Γι' αὐτό, ὁ μεγαλόπνοος ἐκεῖνος πνευματικός καί ἐθνικός μας ἡγέτης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ὁ Γ', ἐπεδίωξε νά ἐπαναφέρει στήν κανονική τάξη τήν ἀρχαιότητα καί ἀποστολική ἐκείνη Μητρόπολη τῆς Κωνσταντίας μέ τήν ἀλλαγὴ καί βελτίωση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Δυστυχῶς, ὁ πρόωρος θάνατός του δέν τοῦ ἐπέτρεψε νά πραγματοποιήσει τούς εὐγενικούς καί ἐκκλησιαστικούς ἐκείνους πόθους καί ὁραματισμούς Του!

Αἰσθανόμεθα δέ εὐτυχεῖς, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καταξίωσε ἐμᾶς, τά παρόντα Συνοδικά Μέλη, νά λάβουμε τή μεγάλη καί ἱστορική ἀπόφαση νά πραγματοποιήσουμε τούς ὑψηλόφρονες στόχους τοῦ μεγάλου Ἐκείνου ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός. Διὰ τοῦτο προχωροῦμε μέ σταθερότητα καί μεθοδικότητα στήν ἐπαναφορά τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας στήν ἀρχαία διοικητική τῆς δομὴ καί διάρθρωση, ὅπως ἦταν πρὶν ἀπὸ τά καταπιεστικά μέτρα τῆς Φραγκοκρατίας. Καί σκοπεύουμε νά αὐξήσουμε τίς Μητροπόλεις καί Ἐπισκοπές

στό συνολικό ἀριθμό τῶν δεκατεσσάρων. Μέ τήν ἱδρυση νέων Μητροπόλεων στόχον ἔχουμε ἀφ' ἑνός μέν νά ὑπηρετήσουμε κατά τόν καλύτερον δυνατόν τρόπον τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀφ' ἑτέρου δέ νά ἀποφασίζουμε ἀπρόσκοπτα γιά τά ἐκάστοτε ἀναφυόμενα θέματα πού ἀπασχολοῦν τήν Ἐκκλησία μας. Καί ἰδοὺ σήμερον, χάριτι Θεοῦ, ἡ πάλαι ποτέ διαλάμπασα Κωνσταντία ἐπανασυστίνεται σέ Μητρόπολιν Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου καί ἀποκτᾷ τόν πρῶτον τῆς Μητροπολίτη καί Προεστῶτα, τόν κατά πάντα ἄξιο καί ἀγαπητό ἀδελφό, κ. Βασίλειο.

Σεβασμιώτατε καί περιπόθητε ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ,

Μεγάλη καί ἱστορική εἶναι ἡ σημερινή ἡμέρα, τόσο γιά τήν Κυπριακή Ἐκκλησία ὅσο καί γιά τή δική Σου ἐκκλησιαστική διακονία καί σταδιοδρομία. Οἱ ἱδρυτές τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας Ἀπόστολοι Παῦλος καί Βαρνάβας, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι ἐκήρυξαν τό Θεῖο Λόγο στά ἱερά τοῦτα μέρη, καθώς καί ἡ μεγάλη θεολογική μορφή τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου, ὁ ὁποῖος ἐλάμπρυνε, μέ τή θεολογική του μόρφωση καί ἀγωνιστικότητα, τό θρόνο τῆς Κωνσταντίας, συνευφραίνονται σήμερον καί συναγάλλονται γιά τά τελούμενα στούς χώρους αὐτούς, τούς ὁποῖους καθηγίασαν μέ τήν παρουσία τους, τό λόγο τους καί τό ζῆλο τους νά ἐκχριστιανίσουν καί νά διαποιμάνουν.

Τούτων τῶν ἁγίων ἀνδρῶν διάδοχος καθίστασαι καί Σύ ἀπό σήμερον. Καί καλεῖσαι νά συνεχίσῃς τό ἔργο Ἐκείνων. Ἰδοὺ αἱ ἄρουραι τῆς Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου λευκαί εἰσι πρὸς θερισμόν. Καί ὁ μέν θερισμός πολὺς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι. Ἀλλά μή πτοηθεῖς καί μή λιποψυχήσῃς, «ὅτι μετὰ Σοῦ Κύριος ὁ Θεός Σου εἰς πάντα οὐ ἕαν πορεύῃ» (Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ 1, 9). Γί' αὐτό «χώρει μετὰ θάρρους εἰς τόν προκείμενόν Σου ἀγῶνα».

Δύσκολος καί ἀνάντης, ἀνηφορικός καί ἀκανθώδης ὁ δρόμος πού ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον. Τό ποίμνιο πού καλεῖσαι νά διαποιμάνῃς, δυστυχῶς, δέν βρίσκεται στά ὅρια τῆς Μητροπολιτικῆς Σου περιφέρειας, ἀλλά εἶναι διασκορπισμένο καθ' ἅπασαν τήν νῆσον μας. Γί' αὐτό καί καλεῖσαι, ὅπως ἡ ὄρνις ἐπισυνάγει τά νοσσία ἐαυτῆς, κατά παρόμοιο τρόπο ὀφείλῃς καί Σύ νά τά περισυλλέγῃς. Καί γιά νά ἐπιτύχῃς αὐτό ἐπιβάλλεται νά ἐπισκέπτεσαι εὐκαίρως ἀκαίρως ὅλες τίς Μητροπολιτικές περιφέρειες, γιά νά ἐνθαρρύνῃς,

νά παρηγορεῖς, νά παραμυθεῖς καί νά περικρατεῖς τό ποίμνιό Σου.
«Δίδαξον ἐν λόγοις, παραδειγμάτισον ἐν ἔργοις. Ὡτα γάρ τυγχάνει
ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα καί κενός ὁ λόγος ἐάν μή ἡ πράξις συμ-
παρῇ».

Πανιερώτατε Μητροπολίτα Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Βασί-
λειε,

Κατά τήν εὐσημον αὐτήν, γιά τήν Κυπριακήν Ἐκκλησίαν, ἡμέ-
ραν, δέν θά ἦταν δυνατό νά μή μνησθῶ καί νά μή ἀναφερθῶ στά
δεινά τῆς χαλεπαίνουσας καί χειμαζόμενης Πατρίδας μας καί στό
ὑψιστο ἠθικό μας χρέος νά τήν ἐξαγάγουμε ἐκ τῆς ὀδύνης καί τοῦ
ἐθνικοῦ της πόνου, στήν ἐθνική ἀναψυχή καί λύτρωση! Ἐγκαθί-
στασαι σήμερον Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ὅχι
ὅμως ἐντός τῆς εὐκλεοῦς καί ἱστορικῆς πόλεως, ἀλλά πλησίον καί
ἐξωθεν αὐτῆς. Οἱ βαρβαρικές ὀρδές τοῦ Ἀτίλα μᾶς ἀποστεροῦν
ἀπό μιά τέτοια δικαιοματική καί ἱστορική χαρά.

Γι' αὐτό τό χρέος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καί ἰδιαίτερα Σοῦ,
ὡς Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, εἶναι νά ἀγωνι-
στοῦμε σθεναρά νά ἀπελευθερώσουμε τόσο τήν κατεχόμενη Ἀμ-
μόχωστο, ὅσο καί ὅλα τά σκλαβωμένα ἐδάφη μας, ἀπό τήν ἐπαί-
σχυντη τουρκική σκλαβιά! Εἶναι τοῦτο ἓνα βαρύτατο ἐθνικό καί
θρησκευτικό χρέος, τό ὁποῖο οὐδέποτε πρέπει νά λησμονοῦμε, ἀλ-
λά νά τό ἔχουμε πάντοτε στούς πρωταρχικούς μας στόχους, ἐπι-
διώξεις καί ὁραματισμούς!

Καί νῦν χειρας ἱκέτιδας πρὸς τόν Θεόν ὑψοῦμε. Καί εὐχόμεθα
καί παρακαλοῦμε, ὅπως χαρίζει στήν Ὑμετέρα φίλη Πανιερότητα
υἱεῖαν σταθεράν καί ἀκλόνητον καί ὅπως εὐλογεῖ τά θεοφιλῆ Σου
ἔργα. Γι' αὐτό «ἐντεινε καί κατευοδοῦ» καί ἐπὶ ἔτη πλεῖστα ἀρχιε-
ράτευε!

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ εἴη μετὰ Σοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς Σου! Ἀμήν».

Μετά τόν Μακαριώτατον προσεφώνησαν τόν Μητροπολίτην
Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου οἱ Δήμαρχοι Ἀμμοχώστου κ. Ἀλ.
Γαλανός καί Παραλιμνίου κ. Ἀνδρ. Εὐαγγέλου.

Ἐπικολούθησεν ὁ ἐπόμενος λόγος τοῦ νέου Μητροπολίτου:

«Δοξολογίαν ἀναπέμπω πρὸς τόν ἐν Τριάδι Θεόν, προνοία καί

εὐδοκία τοῦ Ὁποίου ἀναδεικνύεται ἡ ἡμετέρα ἐλαχιστότης εἰς πρῶτον, μετὰ ἀπό αἰῶνας, Μητροπολίτην τῆς ἐπανασυσταθείσης Μητροπόλεως Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου. Ἀπορῶ δέ καί ἐξίσταμαι, διατί ἡ τοιαύτη χάρις καί εὐδοκία εἰς ἐμέ, τόν ἐλάχιστον τῶν δούλων τῆς τοῦ Θεοῦ δεσποτείας καί κυριότητος. Ὅπως δέ, πρό ἐνδεκαετίας ὅλης, κατά τήν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίαν μου, διέκρινα τήν καθοδηγητικήν παρουσίαν καί πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ καθ' ὅλην τήν πορείαν τῆς ζωῆς μου, τοιουτοτρόπως καί ἐνταῦθα, μόνον διά τῆς προνοίας καί συγκαταβάσεως τοῦ Θεοῦ μεθερμηνεύονται καί κατανοοῦνται ὅσα συμβαίνουν εἰς ἐμέ σήμερον.

Εἰς τό βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρεται, ὅτι, διά τῆς ἐπινεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ Ἀπόστολοι Βαρνάβας καί Παῦλος ἐπέμφθησαν ὑπό τῆς εἰς Ἀντιόχειαν ἐν προσευκῇ εὐρισκομένης Ἐκκλησίας, ἵνα κηρύξωσι τόν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνά τά ἔθνη, τόν λόγον τῆς σωτηρίας, τόν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖνοι δέ *«ἐκεῖθεν... ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον, καί γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τόν λόγον τοῦ Θεοῦ»* (Πρ. 13:4-5). Αὐτῆς τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως, ἥν ἐκλέϊσαν διά τοῦ κηρύγματός των οἱ Ἀπόστολοι Βαρνάβας, Παῦλος καί Μᾶρκος, ἥν καθηγίασε διά τοῦ αἵματος τοῦ μαρτυρίου του ὁ Ἰδρυτής καί Προστάτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Ἀπόστολος Βαρνάβας, ἥν ἐμεγάλυναν μεγάλαι καί ἱστορικαί μορφαί Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, οἷος ὁ Πατήρ καί διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας ἱερός Ἐπιφάνιος, τοῦ ὁποίου τήν μνήμην ἐορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καλοῦμαι ὑπό τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ, ἵνα συνδέσω μετὰ τοῦ σήμερον καί τοῦ ἐφεξῆς τήν διακοπεῖσαν ἱστορικὴν συνέχειαν καί ἵνα συνεχίσω τό ἔργον τοῦ εὐαγγελισμοῦ, ὃ οἱ Ἀπόστολοι ἤρξαντο καί οἱ διάδοχοι αὐτῶν ἠδραίωσαν.

Ὅντως, δυσχεῖμεροι καιροί διά τήν Ἐκκλησίαν καί τήν Πατρίδα ἡμῶν Κύπρον ἐπέφερον δεινά καί δοκιμασίας, ἅτινα καί συνετάραξαν τήν ἐν λιμένι εὐδίῳ εὐρισκομένην τότε ὀλκάδα τοῦ Κυρίου καί τούς ἐν αὐτῇ πλέοντας πιστούς. Ἡ κατάληψις τῆς Νήσου ὑπό τῶν Σταυροφόρων καί ἡ προσπάθεια ἐκλατίνισμοῦ τῆς Ὁρθόδοξου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου εἶχον ὡς συνέπειαν τήν μείωσιν τῶν Ἐπισκοπῶν καί τήν διακοπὴν τῆς ἱστορικῆς συνέχειας τοῦ βίου τῆς Μητροπόλεως Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ὡς

καί ἄλλων Ἐπισκοπῶν καί Μητροπόλεων τό ἔτος 1222 μ.Χ. Ἡ ἀνασύστασις τῆς Μητροπόλεως ταύτης, καθὼς καί τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν Μητροπόλεων καί Ἐπισκοπῶν τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, ἐκτός τοῦ ὅτι γίνεται ὑπό τῆς καθοδηγητικῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ, συνιστᾷ καί ἐνέργειαν ἐπαναφορᾶς τῆς κανονικῆς τάξεως καί ἱστορικῆς πράξεως, καί διὰ τόν λόγον τοῦτον, Μακαριώτατε, σήμερον ἐπιτελεῖτε ἔργον συνιστόν νέαν καί ἔνδοξον σελίδα τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἥν ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἔθεσεν ὑπό τήν ποιμαντικήν Ὑμῶν εὐθύνην καί ἀποστολήν.

Διά τούς λόγους τούτους, ἀλλά καί ὡς κατ' ἐξοχήν ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ «ὀρθοτομοῦντος τόν λόγον τῆς ἀληθείας», βεβαιῶ, ὅτι θά ἀγωνισθῶ διά τήν διατήρησιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἥν ἀπεκάλυψε καί ἐδίδασκεν ὁ ἐνανθρωπήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀρχηγός καί κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, διετύπωσαν αἱ ἅγιοι Οἰκουμενικαί καί Τοπικαί Σύνοδοι καί διετράνωσαν οἱ Πατέρες τῆς ἀνά τήν Οἰκουμένην Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Θά ἐργασθῶ δέ πρὸς ἐμπέδωσιν αὐτῆς εἰς τούς πιστούς τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας, ἥν ἡ πρόνοια τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, πρεσβείαις τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου καί πάντων τῶν ἐν τῇ κατὰ τήν Κύπρον Ἐκκλησίᾳ διαλαμπάντων Ἁγίων, μοί ἐμπιστεύεται ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης. Ἐπιπροσθέτως, θά καταβάλω πᾶσαν δυνατὴν ἀνθρωπίνως προσπάθειαν πρὸς διαφύλαξιν τῆς κανονικῆς τάξεως, ἐν τε τῇ διοικήσει καί τῇ λειτουργικῇ πράξει, διότι οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς ἀκαταστασίας, ἀλλὰ τάξεως καί ἁρμονίας.

Διά τοῦτο, ἐπιτραπήτω μοι, ὅπως στρέψω ἐξ ἀρχῆς καί ἐπ' ὀλίγον τόν λόγον πρὸς τόν κλῆρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί βεβαιώσω τούτους, ὅτι θά εἶμαι ἀδελφός μεταξύ ἀδελφῶν καί διάκονος μεταξύ διακόνων τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου. Θά ἀπαιτήσω, ἐν τούτοις, ἀδελφοί καί πατέρες, τήν καθ' ὅλα ἐν ἀγάπῃ πρὸς πάντας διακονίαν ἐντὸς τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, καί, κατὰ τόν τοῦ Κυρίου Ἀπόστολον, *«μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μή μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντί συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ... ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, ...ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δέ πλουτίζοντες, ὡς μηδέ ἔχοντες καί πάντα κατέχοντες»* (Β'

Κορ. 6:3-10). Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀποστέλλων τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ πρὸς εὐαγγελισμόν τῶν ἀνθρώπων, παρήγγειλεν αὐτοῖς: «Μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μὴ πῆραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ράβδον· ἄξιός γάρ ἐστιν ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ» (Ματθ. 10:9-10). Ἐπιθυμία ἡμῶν καὶ προσπάθεια θὰ εἶναι ἡ πνευματική, ἡ κοινωνική καὶ ἡ οἰκονομική ἐξύψωσις τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ὥστε νὰ ὑπάρχουν αἱ κατάλληλοι συνθῆκαι πρὸς ἀπρόσκοπτον ἐπιτέλεσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐνοριακοῦ ἔργου, ἐντὸς πάντοτε τῶν δυνατοτήτων τῆς νεοσυσταθείσης Μητροπόλεως. Ἄλλωστε, ὁμοῦ μεθ' ὑμῶν, σεβάσμιοι κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν διοικητικὴν ὁργάνωσιν αὐτῆς καὶ τὴν προώθησιν τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς ἔργου εἰς τὰς Ἑνορίας καὶ Κοινότητας, εἰς ἃς εὐδοκίμως μέχρι τοῦδε διακονεῖτε.

Ἡ πολυτάραχος ἱστορία, ἥς ἀμυδράν ἀναφοράν ἤδη ἐποιήσαμεν ἐν τοῖς προειρημένοις, ἀλλὰ καὶ αἱ παροῦσαι συνθῆκαι, αἱ τε ἐκκλησιαστικά, ἐθνικά καὶ πολιτικοκοινωνικά, διαμορφώνουν καὶ τὴν φύσιν καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης καὶ δραστηριότητος τῆς Ἐκκλησίας ἐντὸς τοῦ συγχρόνου κόσμου.

Ἐν πρώτοις, ἡ συνεχιζομένη κατοχὴ τμήματος τῆς Πατρίδος ἡμῶν καὶ αἱ ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης δημιουργούμεναι παντός εἶδους ἐπιπτώσεις ἐπιβάλλουν τὴν συνεχῆ ἐπαγρύπνησιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐντὸς τῶν κατεχομένων ὁρίων τῆς Μητροπόλεως ἡμῶν, ὑπενθυμίζω, ὅτι εὐρίσκονται ἡ ἱστορική καὶ τροφὸς ἡμῶν γεραρά Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ ὁ ἱερός Τάφος τοῦ Ἀποστόλου, ἅτινα, ὡς εὐφυῶς ἐλέχθη, ἀποτελοῦν τὸν Χριστιανικὸν πνεῦμονα τῆς Κύπρου. Ἐκεῖ εὐρίσκεται, ὅμως, καὶ ὁ ἐλληνικὸς πνεῦμων, ἡ ἀρχαία Σαλαμίς καὶ ἡ ἀρχαιοχριστιανικὴ Κωνσταντία. Ἐκεῖ, ἐν ἄλλοις λόγοις, συνυπάρχουν ἐν ἀρμονίᾳ, ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ἱστορικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς Κύπρον, ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ Ἑλληνικὴ ταυτότης τῆς Κύπρου, μέ τὰς ἀρχαίας πόλεις τῆς Ἐγκώμης καὶ τῆς Σαλαμῖνος, ὡς καὶ τῆς βυζαντινῆς Κωνσταντίας. Ἐκεῖ στενάζει ὑπὸ κατοχὴν ἡ νύμφη πόλις τῆς Κύπρου Ἀμμόκωστος, ἡ μόνιμος ἔδρα τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, καὶ καρτερεῖ νὰ ὑποδεχθῇ τοὺς νομίμους κατοίκους αὐτῆς διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἱστορικὴν αὐτῆς δημιουργικὴν πορείαν, τὴν ὁποί-

αν ἐπιθυμοῦν νά ἀλλοιώσουν οἱ ἀλλόφυλοι εἰσβολεῖς. Ἐκεῖ τόσαι καί τόσαι ἐκκλησίαι, διατρέχουσai τόν κίνδυνον τῆς καταστροφῆς καί τῆς ἐρημώσεως, παραμένουν ἀλειπούργητοι καί ἀναμένουν ἵνα δεχθῶσι τήν ἀγιαστικήν χάριν. Ἡ δῆωσις εἶναι φρικιαστική καί προκαλεῖ θλίψιν καί ὀργήν εἰς τόν πεπολιτισμένον κόσμον.

Δέν προτείνομεν πολιτικήν ἀνάμειξιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν ὑπό τῆς νομίμου Κυβερνήσεως καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν προβλήματος. Ἐν τούτοις, ἡ ἱστορική, ἡ διαχρονική καί ἡ συγχρονική εὐθύνη καί ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλει τήν παρακολούθησιν τῶν πολιτικῶν ἐξελίξε-
ων, τήν διατύπωσιν, ἐνίοτε, τῶν ἀνησυχιῶν αὐτῆς διὰ τήν διαγρα-
φομένην, ἢ μή διαγραφομένην, πορείαν τοῦ Ἐθνικοῦ θέματος. Ἐπιπροσθέτως, τονίζομεν τήν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καταβο-
λήν συντονισμένων προσπαθειῶν καί ἐνεργειῶν, ἐντός τῶν ἰδικῶν
τῆς πλαισίων δραστηριοτήτων, τῶν διεκκλησιαστικῶν καί διακρι-
στιανικῶν σχέσεων, διὰ τήν διάσωσιν τῶν μνημείων τοῦ πολιτι-
σμοῦ καί τῆς θρησκευτικῆς ταυτότητος τοῦ λαοῦ ἡμῶν. Ἐάν δέ οἱ
ἰσχυροὶ τῆς γῆς σιωπήσωσιν, ἢ θελήσωσι νά ἐπιβάλωσι τήν σιω-
πὴν, «οἱ λίθοι κεκράζονται».

Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν νομιμοποιεῖται νά ἀγωνισθῇ διὰ τήν διάσω-
σιν καί συντήρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν μνημείων τῶν κατεχομέ-
νων ἐδαφῶν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἀποτελούντων σημαντι-
κόν τμῆμα τῆς πολιτιστικῆς καί θρησκευτικῆς κληρονομίας τοῦ Κυ-
πριακοῦ λαοῦ· δικαιοῦται νά προβάλλῃ τήν ἀνάγκην ἐφαρμογῆς
τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἄνευ διακρίσεων εἰς ὁλόκληρον τήν
ἐπικράτειαν τῆς Κύπρου· δικαιοῦται νά ἀπαιτῇ τήν ἐπιστροφὴν τῶν
προσφύγων εἰς τὰς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας καί εἰς τὰς περιου-
σίας αὐτῶν· δικαιοῦται νά ἀπαιτῇ τήν ἀποχώρησιν τῶν κατοικικῶν
στρατευμάτων καί τῶν ἐποίκων καί τήν ἐνοποίησην τῆς πατρίδος
ἡμῶν· ἔχει, ὅμως, καί εὐαγγελικόν καθῆκον νά ἐργασθῇ διὰ τήν
συμφιλίωσιν καί τήν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν ὅλων τῶν νομίμων κα-
τοίκων τῆς Νήσου, πρὸς προαγωγὴν τῆς εἰρήνης, τοῦ δικαίου καί
τῆς εὐημερίας.

Διὰ τόν καθορισμόν, ἐξ ἄλλου, τῆς ποιμαντικῆς καί κοινωνικῆς
ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐντός τοῦ συγχρόνου κόσμου εἶναι
ἐπάναγκες νά ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν δύο ἐξωγενεῖς παράγοντες, οἵτι-

νες ἐπηρεάζουν τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν καὶ τὴν πορείαν τῆς Πατρίδος ἡμῶν: πρῶτον, ἡ παγκοσμιοποίησις τῶν κοινωνιῶν καί, δεύτερον, ἡ ἔνταξις τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑνωμένην Εὐρώπην. Πιστεύομεν, –καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν θά ἐργασθῶμεν μέ ὅλας μας τὰς δυνάμεις–, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐντὸς τοῦ συγχρόνου κόσμου, θά καταστῇ ἀποτελεσματικόν, αὐθεντικόν καὶ ὠλοκληρωμένον, δηλαδή εὐαγγελικόν καὶ θά ἀνταποκρίνηται πρὸς τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, ἣν ἀνέθεσεν αὐτῇ ὁ Κύριος, θά ἀποφύγῃ δέ τὴν ἐσωστρέφειαν καὶ ἀποκλειστικὴν διάθεσιν ἔναντι τῶν ἄλλων, ἐφ’ ὅσον ἡ Ἐκκλησία:

- Βίωσις καὶ κηρύξις τὸ περιεχόμενον τῆς πίστεως καὶ παραδόσεως αὐτῆς ἐντὸς τοῦ ἐκκοσμικευμένου συγχρόνου κόσμου. Ἀπώτερος στόχος καὶ σκοπὸς εἶναι ἡ περιφρούρησις τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τοῦ κάθε προσώπου, διὰ τὸ ὅποιον ὁ Χριστὸς προσέφερεν ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ πάντας εἰς τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν, τὸν ἁγιασμόν καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν.
- Ἀσκήσις τὸ κοινωνικόν καὶ φιλανθρωπικόν αὐτῆς ἔργον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀναξιοπαθούντων ἐλαχίστων ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
- Ἀναπτύσσει διάλогον μετὰ τῆς κοινωνίας καί, κυρίως, μετὰ τῶν νέων, ὥστε νὰ διαφυλάξῃ αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐλλοχευόντων ποικίλων κινδύνων καὶ προσφέρῃ, ἰδιαίτερος μάλιστα εἰς αὐτοὺς, τὰς ἀξίας τῆς πίστεως καὶ τῆς λειτουργικῆς παραδόσεως αὐτῆς.
- Συμβάλλῃ θετικῶς εἰς τὸν διάλογον μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, ὡς καὶ εἰς τὸν διάλογον μετὰ θρησκειῶν καὶ πολιτισμῶν.
- Κυρίως καὶ πρωτίστως καλῆται νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν προώθησιν τῶν Διορθοδόξων σχέσεων διὰ τὴν πανορθόδοξον συνεργασίαν, ἐνότητα καὶ μαρτυρίαν κατὰ τὴν τρίτην χιλιετίαν.
- Ἀναλάβῃ πρωτοβουλίαν πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ προώθησιν τοῦ διαλόγου διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης, καθὼς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ φαινομένου τῆς βίας καὶ τῆς τρομοκρατίας, ἅτινα ταλαιπωροῦν τὰς σημερινὰς κοινωνίας.

- Ἰδιαζόντως δέ, ἐντός τῆς παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας καί ἐντός τῶν πλαιοίων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καλεῖται ὅπως ἐργασθῇ διὰ τήν προώθησιν τῶν ἀξιών τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ πολιτισμοῦ καί τοῦ ἔθνους. Καί τοῦτο πρὸς διατήρησιν τῆς ταυτότητος τοῦ λαοῦ μας καί πρὸς ἐθνικὴν ἐπιβίωσιν αὐτοῦ.

Ταῦτα πάντα θά ἀποτελέσωσι τήν βάσιν καί τοὺς ὁδοδείκτας τῆς πνευματικῆς καί εὐαγγελικῆς ἡμῶν διακονίας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Κωνσταντίας – Ἀμμοχώστου.

Κατά τήν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἐπιτραπήτω μοι ὅπως, μετὰ τήν πρὸς τόν ἐν Τριάδι Θεόν δοξολογίαν καί εὐχαριστίαν διὰ τήν δωρίθειαν τῆς Αὐτοῦ χάριτος πρὸς ἐμέ, καθηκόντως νά ἐκφράσω τὰς εὐγνώμονας καί ὀλοθέρμους εὐχαριστίας μου πρὸς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, διὰ τήν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς τό πρόσωπόν μου ἐμπιστοσύνην, ἀλλά καί πρὸς τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, τὰ Μέλη τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, διὰ τε τήν ψῆφον αὐτῶν καί τήν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὴν ἀγάπην πρὸς τήν ἐλαχιστότητά μου, ἐμπιστευόμενοι εἰς ἐμέ τήν ὀργάνωσιν καί τήν διαποίμανσιν τῆς ἄρτι ἀνασταθείσης ταύτης Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Βεβαίῳ Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, ὅτι, ὅση μοι δύναμις, θά ἐργασθῶ, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας ἐντός τοῦ συγχρόνου κόσμου καί ἐντός τῶν συνθηκῶν τῆς ἡμικατεχομένης Πατρίδος ἡμῶν καί τῆς Μητροπόλεως ταύτης.

Εὐχαριστῶ Ὑμᾶς, κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, διὰ τήν παρουσίαν Ὑμῶν εἰς τό σημαντικόν διὰ τήν Ἐκκλησίαν καί τήν Πατρίδα ἡμῶν γεγονός τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ πρώτου, ἔπειτα ἀπὸ αἰῶνας, Μητροπολίτου Κωνσταντίας – Ἀμμοχώστου. Ἡ παρουσία Ὑμῶν ἀποτελεῖ βεβαίωσιν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος καί τῆς στενοτάτης συνεργασίας Ἐκκλησίας καί Πολιτείας διὰ τό καλόν τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Εὐχαριστῶ τοὺς Ἀρχηγούς καί Ἐκπροσώπους τῶν πολιτικῶν Κομμάτων, καθὼς καί ἅπαντας τοὺς ἐκλελεγμένους ἐκπροσώπους τοῦ λαοῦ – Δημάρχους, Βουλευτάς, πολιτειακοὺς, πολιτικούς καί κοινοτικούς παράγοντας-, τόν Ἐπαρχον Ἀμμοχώστου καί τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Στρατιωτικῆς καί Ἀστυνομικῆς Ἡγεσίας, διὰ τήν τιμητικὴν δι' ἡμᾶς παρουσίαν των.

Εὐχαριστῶ τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Καθηγουμένους, τοὺς

Βαθμούχους κληρικούς καί λαϊκούς, τούς ειδικούς καί γενικούς αντιπροσώπους, οἱ ὅποιοι, μέ περισσόν ζῆλον, εἰργάσθησαν καί προσέφερον τήν ψῆφον αὐτῶν διά τήν ἐκλογήν μου εἰς τόν Μητροπολιτικόν Θρόνον τῆς Μητροπόλεως ταύτης.

Εὐχαριστῶ πάντας τούς κληρικούς τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας, μετά τῶν ὁποίων εἶχον ἀγαστήν συνεργασίαν, διά τήν προαγωγήν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας κατά τούς προλαβόντας δυσκόλους καιρούς. Εὐχαριστῶ, βεβαίως, καί ὅλους τούς συνεργάτας μου καί τό προσωπικόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, μετά τῶν ὁποίων συνηγωνίσθην, ὡς ἀδελφός μετά ἀδελφοῦ, κατά τήν δεκαπενταετῇ καί πλέον διακονίαν μου εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν, καί διά τήν στήριξίν των εἰς τό ἐκεῖ ἐπιτελούμενον πολυποίκιλον ἔργον. Εὐχαριστῶ τόν Θεόν διά τήν παρουσίαν τῆς μητρός μου εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Ἐγκαθιδρύσεως, καί εὐχομαι διά τήν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου πατρός μου. Εὐχαριστῶ δέ, προσέτι, πάντας τούς συγγενεῖς, ὡς καί τούς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προσελθόντας, φίλους, διδασκάλους καί συνεργάτας, ὡς καί πάντας τούς ἐκδηλώσαντας τά αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τό πρόσωπόν μου.

Ἰδιαιτέρας εὐγνώμονας εὐχαριστίας ὀφείλω πρὸς τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, διά τās εὐχάς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καί ἐγκαθιδρύσει μου καί διά τόν ὀρισμόν ἐπισήμου Ἐκπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αὐστρίας κ. Μιχαήλ, ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, ἵνα παραστῇ καί μεταφέρῃ τό σεπτόν αὐτοῦ μήνυμα κατά τήν ἡμέραν αὐτήν τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου ὡς Μητροπολίτου Κωνσταντίας – Ἀμμοχώστου. Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, τόν ἕτερον ἀδελφόν Ἀρχιερέα ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τόν Μητροπολίτην Σασίμων κ. Γεννάδιον, ὅστις, ἐξ ἀδελφικῶν αἰσθημάτων κινούμενος, ἤλθε διά νά συμμετάσχη εἰς τήν χαράν ταύτην. Παρακαλῶ, σεβάσμιοι Ἀρχιερεῖς, μεταφέρατε τās εὐχαριστίας μου πρὸς τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην καί τήν υἱικήν παράκλησίν μου, ὅπως εὐχεται διά τήν ἐλαχιστότητά μου πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, ὃ ἡ Ἐκκλησία μοί ἀναθέτει ἀπό τῆς ὥρας ταύτης.

Εὐχαριστῶ, καθηκόντως, καί τούς Προκαθημένους τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, Ρουμανίας, Γεωργίας, Ἑλλάδος καί Ἑσθονίας, οἵτινες, ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐκ-

λογῆς μου ὡς Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, μοί ἐξέφρασαν τήν χαράν καί τās εὐχάς αὐτῶν, προσέτρεξαν δέ ἵνα ὀρίσωσιν Ἐκπροσώπους, διά νά παραστῶσιν εἰς τήν ἐγκαθίδρυσίν μου. Καί αὐτῶν ἐξαιτοῦμαι τās εὐχάς καί εὐλογίας δι' ἐνίσχυσίν μου εἰς τό ποιμαντικόν μου ἔργον, εὐχαριστῶν ἅμα καί τούς παρόντας Ἐκπροσώπους αὐτῶν διά τήν συμμετοχήν αὐτῶν εἰς τό χαροποιόν τοῦτο γεγονός.

Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, τούς Ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν Δογμάτων, τούς παρόντας εἰς τήν παροῦσαν χαράν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ὁλοθύμως εὐχαριστῶ τό Δημοτικόν Συμβούλιον, τόν Δήμαρχον, καί πάντας τούς δημότας Παραλιμνίου, τήν Ἐκκλησιαστικήν Ἐπιτροπήν καί τούς ἱερεῖς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου διά τήν ἔνθερμον παλλαϊκὴν ὑποδοχήν, ἥν μοί ἐπεφύλαξαν, καί τήν ὑλικήν, τήν ἠθικὴν καί τήν καθ' οἷονδῆποτε ἄλλον τρόπον στήριξιν τῆς προσωρινῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἑδρας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τήν πόλιν ταύτην, ἕως ὅτου, τοῦ Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἐγκαθιδρύσωμεν ταύτην εἰς τήν ἐλευθέραν πόλιν τῆς Ἀμμοχώστου. Δι' αὐτό χαιρετίζομεν καί τήν παρουσίαν τοῦ κ. Δημάρχου Ἀμμοχώστου, τόν ὁποῖον καί εὐχαριστοῦμεν.

Ὅλως ἰδιαίτερος, εὐχαριστῶ ἐσᾶς, ἠγαπημένε λαέ τοῦ Θεοῦ, τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, οἵτινες ἀθρόως προσήλθετε σήμερον, διά νά διαδηλώσῃτε τήν ἱκανοποίησίν σας διά τήν ἐπανίδρυσιν τῆς Μητροπόλεώς σας, ἀλλὰ καί ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δέν ἠδυνήθησαν νά παραστῶσιν, τούς μακράν καί τούς ἐγγύς, ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἐξηναγκάσθησαν νά ἐγκαταλείψωσι τās οἰκίας καί τās κοινότητες αὐτῶν, προσφυγοποιούμενοι ἐντός τῆς ἰδίας ἡμῶν Πατρίδος. Εὐχαριστῶ ὅλους ὑμᾶς διά τās ἐκδηλώσεις ἀγάπης καί ἐμπιστοσύνης πρὸς τό πρόσωπόν μου καί ὑπόσχομαι νά ἐργασθῶ, ὅση μοι δύναμις, διά τήν πνευματικὴν ἀνύψωσιν καί καρποφορίαν τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, ὅπου καί ἂν τοῦτο εὐρίσκεται ὑπό τās παρούσας συνθήκας, καταβάλλοντες πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διατηρήσεως τῆς συνοχῆς αὐτοῦ περὶ τήν Ἱεράν Μητρόπολιν, συμβάλλοντες συγχρόνως καί εἰς τόν ἀγῶνα δικαίωσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Πρὸς τοῦτο, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως ἀναπέμψωμεν δέησιν

πρός τόν Δομήτορα παντός ἀγαθοῦ, τόν Θεόν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, φιλάνθρωπε Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπί τήν ἁγίαν Σου Ἐκκλησίαν καί ὠδήγησας ἡμᾶς εἰς τήν ἀναψυχήν τῆς ἡμέρας ταύτης. Χάρισαι ἡμῖν τόν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου καί παντοδυνάμου Σου Πνεύματος, πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ θείου θελήματός Σου. Τήν Ἐκκλησίαν Σου στερέωσον. Τούς διακόνους τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ Σου καί τῆς Ἐκκλησίας Σου ἐνίσχυσον, πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τοῦ εὐαγγελισμοῦ καί τῆς σωτηρίας. Τούς ἄρχοντας ἡμῶν κατεύθυνον καί χορηγεί αὐτοῖς τόν ἄνωθεν φωτισμόν πρὸς διακονίαν τοῦ λαοῦ Σου. Τόν πιστόν λαόν Σου ὀδηγεῖ πρὸς νομάς σωτηρίας, τήν δέ Πατρίδα ἡμῶν ἐλευθέρωσον καί ἀπάλλαξον ἐκ τῆς πικροτάτης δουλείας. Τούς αἰχμαλώτους ρῦσαι, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε καί σύναψον τῇ ἁγίᾳ Σου Ἐκκλησίᾳ, τοὺς πρόσφυγας ἐπανάγαγε εἰς τὰς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας. Βοήθησον ἡμῖν, Κύριε, παντεπίσκοπε, ὅπως ἐπαναγιάσωμεν καί ἐπαναλειουργήσωμεν τὰ βεβηλούμενα σήμερον ἅγια θυσιαστήριά Σου. Τήν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου στερέωσον καί καλῶς διαφύλαξον, πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου καί μεγάλου μάρτυρος Ἀποστόλου Βαρνάβα, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Σπυρίδωνος καί Ἐπιφανίου καί πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμπάντων Ἀγίων. Ἀμήν!.

Μετά τόν Πολυχρονισμόν τοῦ Μητροπολίτου Κωνσταντίας καί Προέδρου Ἀμμοχώστου Βασιλείου, οὗτος ἐδέχθη τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν παρισταμένων.

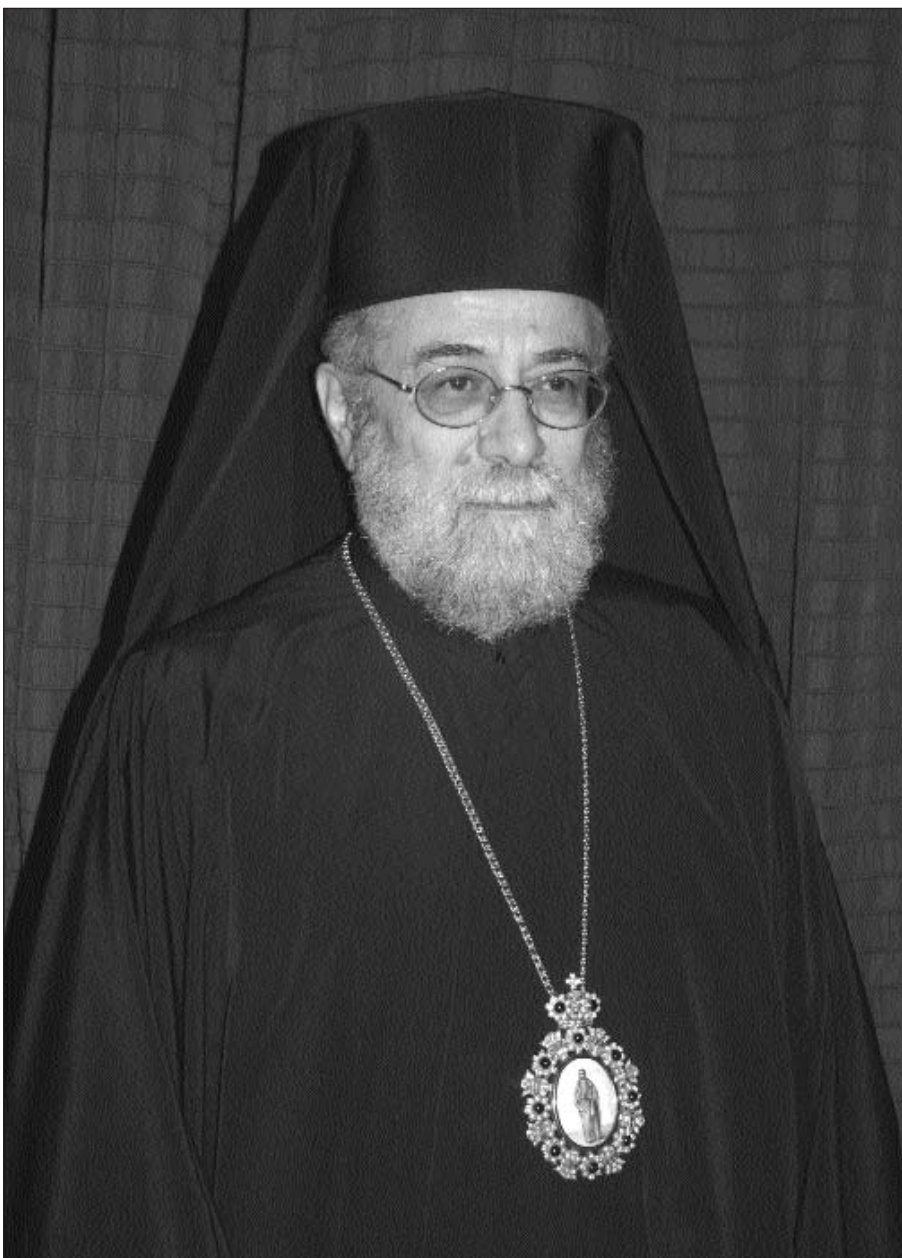
Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως Κωνσταντίας καί Ἀμμοχώστου ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Caro Bay» Πρωταρχῇ γεῦμα, εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησαν πάντες οἱ εἰς τήν τελετήν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Μητροπολίτου αὐτῆς παραστάντες ἐπίσημοι.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ Α.Σ. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας κ. Βασίλειος ἐγεννήθη εἰς τό χωρίον Μάνδρες τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου τήν 1ην Μαρτίου 1948. Ἀποφοιτήσας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐνετάχθη εἰς τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀποστόλου Βαρνάβα (1960), ὅπου παρέμεινε μέχρι τήν τουρκικήν εἰβολήν τοῦ 1974. Ἐφοίτησεν εἰς τόν τριετῆ κύκλον σπουδῶν τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας» (1967 – 1970) καί εἰς τήν συνέχειαν ὠλοκλήρωσε τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς εἰς τό Α΄ Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀμμοχώστου (1970 – 1974). Τὰς θεολογικάς του σπουδὰς ἐπραγματοποίησεν εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὰ ἔτη 1974 – 1978.

Τό 1978 μετέβη διὰ μεταπτυχιακάς σπουδὰς εἰς τό Πανεπιστήμιον τοῦ Φριβούργου Ἑλβετίας. Παρνηκολούθησε διετῆ κύκλον μαθημάτων Κοινωνιολογίας εἰς τό Τμῆμα «Δικαίου καί Οἰκονομικῶν καί Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν», καθὼς καί Θεολογικά μαθήματα εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου. Παρὰλλήλως ὠλοκλήρωσε μελέτην Διδακτορικῆς Διατριβῆς μέ θέμα: «Ὀντολογικὴ διάκρισις οὐσίας καί ἐνεργείας καί γνώσεως τοῦ Θεοῦ κατὰ τόν Ἅγιον Μάξιμον τόν Ὁμολογητὴν», εἰς τήν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἐχειροτονήθη Διάκονος τῆς Μονῆς Ἀποστόλου Βαρνάβα τό ἔτος 1970. Κατὰ τήν διάρκειαν τῶν σπουδῶν του εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν ὑπηρέτησεν ὡς Διάκονος τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀκαδημίας (1974–1975) καί τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν (1976 – 1978). Ἐξ ἄλλου, κατὰ τό πρῶτον διάστημα τῶν μεταπτυχιακῶν του σπουδῶν εἰς Ἑλβετίαν (1978 – 1981), ὑπηρέτησεν ὡς Διάκονος τοῦ Ὁρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Γενεύην. Τό 1981 ἐχειροτονήθη εἰς τήν Κύπρον Πρεσβύτερος, λαβὼν συγχρόνως τό ὀφίκκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Τό 1981 ἀνέλαβεν ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐνορίας Γενεύης. Ἀπό τό 1982 μέχρι τό 1991 ὑπηρέτησεν ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητρο-

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ**

πόλεως Ἑλβετίας.

Τό 1991 ἀνέλαβε τήν διεύθυνσιν τοῦ Γραφείου Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου καί ἐτοποθετήθη προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Φανερωμένης Λευκωσίας.

Τήν 7ην Φεβρουαρίου 1996 ἐξελέγη ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Χωρεπίσκοπος Τριμυθοῦντος καί τήν 28ην Ἀπριλίου 1996 ἐχειροτονήθη εἰς Ἐπίσκοπον.

Τήν 11ην Μαΐου 2007 ἐξελέγη ὑπό τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης ἐκλογικῆς συνελεύσεως Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου καί τήν ἐπομένην ἐγκαθιδρύθη εἰς τήν προσωρινήν ἔδραν αὐτοῦ.

Εἶναι μέλος τῆς Κεντρικῆς καί Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καί Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς «Πίστις καί Τάξις». Ἐκπροσωπεῖ δέ τήν Ἐκκλησίαν Κύπρου εἰς τοὺς διμερεῖς Θεολογικούς Διαλόγους Ὁρθοδόξου - Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καί Ὁρθοδόξου - Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁνομαστική ἐορτή: 1 Ἰανουαρίου.